

met igennem med de fornuftige ting her i løbet af forhandlingerne.

En stor del af debatten her i efteråret har i øvrigt gået på kommunernes forhold, og jeg har derfor også et par bemærkninger omkring det. Det er jo ganske naturligt, at kommunerne er i centrum for en debat omkring vores velfærdsydelse, fordi en meget stor del af vores velfærdsydelse leveres via kommunerne.

Nu kan vi jo så konstatere, hvordan tallene er. Der har været mange diskussioner om, hvorvidt man brugte flere eller færre penge, og hvordan det nu var. Nu har vi jo nogenlunde overblik over, hvordan kommunerne budgetterer for 2007, og det, vi kan sige, er jo, at det nogenlunde er, som vi hele tiden har sagt, nemlig at man samlet set næste år bruger flere penge. Man bruger samlet set næste år flere penge på de ældre, og gudskelov for det, for det er der behov for; også når man tager højde for, at der kommer flere ældre, bruger man flere penge. Det tyder også på, at man vil bruge lidt flere penge pr. passet barn. I det hele taget skruer man på den måde lidt op for blusset rundtomkring i kommunerne.

Det, der så forvirrer – og det er der jo ikke nogen grund til at lægge skjul på, det er jo sådan set naturligt nok – er, at når vi nu samtidig vil bekæmpe ulighed, gør det selvfølgelig, at vi flytter nogle penge fra nogle dele af landet over til andre dele af landet, altså den her udligningsreform, hvor vi helt målrettet siger, at vi vil tage fra nogle og give til nogle andre, fordi vi vil bekæmpe uligheden i det danske samfund, og vi vil sikre, at man der, hvor pengene er flest, f.eks. i det nordsjællandske område, kommer til at betale en større del af gildet til Lolland, til Sydfyn, til Vestjylland, Nordjylland osv.

Det er klart, at det har nogle konsekvenser. Vi flytter om på nogle ressourcer. Der, hvor pengene skal komme fra, er man jo aldrig glad. Der, hvor pengene skal komme til, synes man, man har fået for få. Det er der ikke noget mærkeligt i. Men sandheden er jo, at en meget stor del af den diskussion, vi har haft, altså ikke bunder i, om vi bruger flere eller færre penge, for det er rimelig klart, at der bruges flere penge, men vi flytter rundt på pengene, og det tager vi selvfølgelig også ansvaret for i den forstand, at vi er forligspart i forbindelse med udligningsreformen.

Det er jo egentlig det samme, der sker, når man lægger kommuner sammen. Hvis man lægger fem kommuner sammen til en, er det altså rimelig elementært, at der, hvor man har haft

den ringeste service og har brugt færrest penge til skoleundervisning og færrest penge til børnepasning, bliver man typisk løftet i niveau, men der, hvor man har brugt flest penge på eksempelvis folkeskolen, kommer man så til at bruge lidt færre penge. Det er klart, at der, hvor man skal bruge lidt færre penge, er man da sur over det; der synes man da, at det er træls og ikke rart. Men vi skal huske på, at det er prisen, hvis vi vil bekæmpe ulighed.

Det, der så har været det helt fantastiske paradoksale at opleve i debatten, er, at de, der har været de største modstandere af hele den her øvelse, de, der har haft de mest krasse bemærkninger, de, der virkelig har råbt højt, er de partiets repræsentanter, der påstår at ville bekæmpe ulighed. Det har jeg ikke forstået ret meget af. Det kan være, jeg bliver klogere efter debatten i dag. Jeg tror det næppe. Jeg har haft meget svært ved at forstå, at det er sådan, at man med den ene hånd vil sige, at man vil bekæmpe ulighed, og når vi så gør noget for at bekæmpe ulighed over landet, så bekæmper man også det, vi gør. Men det kan som sagt være, at vi får lidt flere forklaringer på det.

Kl. 11.15

Alt i alt er det vores vurdering, at vi med finansloven for næste år har fået et lidt bedre udgangspunkt, end vi havde. Vi kommer fra en situation, hvor vi altså har et godt samfund, gode værdier, har mange gode ting, vi kan være stolte over og glade for, men at vi også får løst nogle af de udestående, der er.

Det er så heller ikke lykkedes alt sammen med aftalen om finansloven for 2007, men det er et godt skridt på vejen til at skabe nogle helt konkrete, mærkbare forbedringer for mennesker i det her land. Derfor er vi også glade for den finanslov aftale, vi har, og mener, at der er rigtig meget i den aftale, vi kan være glade for og stolte over.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til ordføreren. Jeg har nu på listen følgende 12 medlemmer, som har ønsket korte bemærkninger til hr. Kristian Thulesen Dahl: hr. Per Clausen, hr. Ole Sohn, hr. Jens Peter Verner, fru Karen Hækkerup, fru Line Barfod, fru Pia Olsen, hr. Morten Helveg Petersen, fru Lene Hansen, fru Vibeke Grave, hr. Morten Østergaard, hr. Ole Glahn og hr. Troels Ravn. Den første bliver altså hr. Per Clausen, værsgo.